

DEN NORSKE KIRKE

Oslo bispedømmeråd

Kirkelig fellesråd i Oslo

Menighetsrådene i soknene Domkirken, Trefoldighet,
Markus, Gamle Aker, Lovisenberg og Fagerborg
Prost og kirkeforvaltere i Domprostiet
Diakonissehuset Lovisenberg

Dato: 18.01.2013

Vår ref: 12/200-29 ELS

Deres ref:

Organisering av kirken i Domprostiet - Sentrum og St.Hanshaugen

Menighetsråd, sokneprester og menighetsforvaltere i soknene Domkirken, Trefoldighet, Markus, Gamle Aker, Lovisenberg og Fagerborg var sammen med prost og kirkeforvaltere i Domprostiet samlet til konsultasjon i bispegården 9.januar. Oslo bispedømmeråd og Kirkelig fellesråd i Oslo takker for de innspillene som ble gitt til forslagene som var sendt ut i notat av 4.januar 2013.

Stiftsdirektør og kirkeverge har i samråd med biskop og prostiledelsen drøftet tilbakemeldingene og trukket en foreløpig konklusjon. Menighetsrådene og Diakonissehuset Lovisenberg inviteres til å gi skriftlig uttalelser før saken legges frem for Oslo bispedømmeråd 25.februar. Svarfristen er 11.februar 2013 til oslo.bispedomme@kirken.no med kopi til egf@kirken.no. Vi vil understreke at tidligere saksdokument og høringssvar som vi mottok i juni 2012 følger saken til bispedømmerådets behandling 25.februar. Det er derfor primært nye moment som det er viktig å få frem i en uttalelse.

Det vises til tidligere oversendelse av saksdokument vedrørende organisering av kirken i Domprostiet. Dokumentene ligger på www.kirken.no/oslo under «organisering i kirken» og under bispedømmerådet - protokoller:

- Brev til høringsinstansene av 23.april 2012 med vedlegg.
- Rapport datert 19.mars 2012 «Organisering av kirken i Oslo – Anbefalinger om endringer i struktur og organisering i Domprostiet og Østre Aker prosti»
- Bispedømmerådets vedtak i møtene 19.12.2011 (sak 86/11) og 26.03.2012 (sak 25/12) og 17.09.2012 (sak 62/12) og 17.12.2012 (sak 92/12).
- Notat fra Oslo bispedømmeråd og Kirkelig fellesråd i Oslo datert 04.01.2012 til konsultasjonen 9.januar.
- Saksfremlegg til OBDR sak 92/12 – søknad om forsøksordning Domkirken.

Foreløpige konklusjoner vedrørende Sentrum og St.Hanshaugen

1. Soknene Domkirken, Trefoldighet, Gamle Aker og Markus slås sammen til ett sokn – *Trefoldighet sokn*.
Oslo domkirke, Trefoldighet og Gamle Aker blir det nye soknets kirker.
2. Markus kirke fristilles til annen bruk. Menighetslokalene i tilknytning til Markus kirke foreslås disponert til menighetsarbeid i det nye soknet.

3. Rode1205, 1206, 1207 og 1208 overføres fra Markus sokn til Fagerborg sokn.

Leieavtalen med Diakonissehuset Lovisenberg anbefales videreført. Vi har tatt initiativ til et møte med ledelsen for Diakonissehuset Lovisenberg for å drøfte den aktuelle situasjonen med tanke på bispedømmerådets forestående vedtak.

Vi har foreløpig konkludert med at Lovisenberg forblir eget sokn og at videre samarbeid med Diakonissehuset Lovisenberg avklares. Vi ønsker likevel en tilbakemelding vedrørende alternative løsninger. Spørsmålet om sammenslåing av Lovisenberg og Fagerborg sokn ble drøftet i konsultasjonen, men avvist som en god løsning. Det ble blant annet argumentert med at soknene i dag ikke har sammenfallende grenser. Dersom den ovenfor foreslåtte endringen av roder gjennomføres vil imidlertid de to soknene få sammenfallende grenser. Lovisenberg og Fagerborg bes uttale seg om dette endrer soknenes syn på sammenslåing. Alternativt, dersom konklusjonen skulle bli at Lovisenberg ut fra dagens størrelse ikke kan forbli eget sokn, ville en sammenslåing med Domkirken, Trefoldighet, Markus og Gamle Aker være å foretrekke?

Oslo bispedømmeråd har 17.desember i sak 92/12 vedtatt i henhold til Kirkeloven § 5 fjerde ledd å søke om forsøk knyttet til etablering av et eget styringsorgan for Oslo domkirke som katedral og nasjonal kirke. Det vises til tidligere utsendt saksfremlegg for en nærmere redegjørelse. Det må i det videre arbeidet gjøres en grenseoppgang og avklaring av menighetsrelatert aktivitet knyttet til Domkirken og Domkirkens funksjonen som katedral og nasjonal kirke.

Kirketettheten i området tilsier at én kirke bør fristilles til annen bruk. I høringen har det vært argumentert mot dette. I den foreløpige konklusjonen har vi likevel fastholdt at Markus kirke fristilles til annen bruk.

I Kirkeloven § 11 heter det om menighetsmøtets oppgaver:

Før vedkommende myndighet treffer avgjørelse, skal menighetsmøtet gid anledning til å uttale seg om oppføring eller nedlegging av kirke, sammenslåing eller andre endringer i grensene for sokn.

Organisering av kirken i Oslo har tidligere vært ute på høring og er behandlet i menighetsmøte. Menighetsrådene bes med bakgrunn i dette ta stilling til om de foreslåtte endringene er drøftet i menighetsmøte i forbindelse med høringen i vår, eller om saken på nytt skal legges frem for menighetsmøte.

Vi beklager den korte fristen, men saken ble varslet i brev av 16.november 2012 og i forbindelse med konsultasjonen. Vi håper derfor at dere likevel får lagt til rette for en god behandling og imøteser deres tilbakemeldinger.

Med vennlig hilsen

Elise Sandnes e.f.
Stiftsdirektør

Robert Wright
Kirkeverge

Vedlegg: Kart

Domprosten i Oslo

Karl Johans gate 11, 0154 Oslo Tlf 23 62 90 10/03 Faks 23 62 90 11
olav.dag.hauge@oslo.kirken.no

Oslo bispedømmeråd
Postboks 9307 Grønland
0135 Oslo

Oslo, 12.02.13

Organisering av kirken i Domprostiet – Sentrum og St.Hanshaugen

Jeg viser til brev av 18.01.2013 om ovennevnte, og vil komme med følgende kommentarer til forslaget fra Bispedømmerådets sekretariat:

1. Personalressurs og antall gudstjenestesteder

Jeg støtter prinsippet om sammenslåing av sokn til større enheter i Oslo sentrum. I tillegg til befolkningsstrukturen i disse områder tilsier bemanningen i sentrumsmenighetene utvidelse til et større sokn og på den måten etablere en mer robust personalsituasjon i området. I dag har Lovisenberg, Markus, Gamle Aker og Trefoldighet menigheter en sokneprest hver, mens en halv kapellanressurs delt med Fagerborg menighet er tilleggsressursen i området. Selv om Diakonissehuset Lovisenberg deler på tjenestene ved Lovisenberg kirke, har det vist seg at denne bemanningen på prestesiden er alt for sårbar. På bakgrunn av dette må antall gudstjenestesteder reduseres, enten ved avvikling av en av kirkene eller ved en aktiv styring fra biskopens side ved forordning av gudstjenester. Dette siste har vist seg å være en lite tilfredsstillende løsning, da menighetsrådet i menigheter hvor gudstjenestetilbudet reduseres søker å opprettholde gudstjenesteturnus ved selv å finansiere de avviklede gudstjenestene. I en slik situasjon kommer prestene i klemme, da det som oftest blir denne yrkesgruppen som får ansvar for å skaffe personer til disse gudstjenestene.

På bakgrunn av dette støtter jeg forslaget om at Markus kirke fristilles til annen bruk.

2. Soknesammenslåing og Rodeoverføring

Når det gjelder sammenslåing av sokn i området, støtter jeg tanken om et «storsokn» i Oslo sentrum, gjerne med navn Sentrum sokn, eller Sentrum og St.Hanshaugen sokn.

Når det gjelder spørsmålet vedrørende Lovisenberg sokn, bør også dette slås sammen med et/flere andre sokn. Ut fra bemanningssituasjonen har vi definert Fagerborg menighet med 1 ½ prestestilling og Lovisenberg menighet med ½ prestestilling. Ut fra dette og på bakgrunn av forslaget om rodeoverføring til Fagerborg menighet, vil en sammenslåing mellom disse to menigheter være en riktig løsning på sikt.

Nå er imidlertid samarbeidsrelasjonene mellom Lovisenberg, Gamle Aker, Markus og Trefoldighet menigheter så godt innarbeidet, at dersom Lovisenberg menighet i vurderingen mellom to mulige sammenslåinger velger dette alternativ, bør dette prioriteres.

På bakgrunn av dette støtter jeg forslaget om rodeoverføring fra Markus til Fagerborg sokn. Denne overføring bør gjennomføres uavhengig av valg av hvilke menighet(er) Lovisenberg sokn skal slås sammen med.

På lang sikt mener jeg at Lovisenberg og Fagerborg kan bli en naturlig enhet som sokn. Jeg mener imidlertid at det er viktig i denne situasjonen å lytte til Lovisenberg menighets vurdering av samarbeidsmenigheter.

3. Domkirkens plass i det nye soknet

Oslo domkirke har de siste år i utstrakt grad fungert som domkirke og i liten grad som menighetskirke. Presteressursene ved domkirken har i liten grad fått tid til å henvende seg til menighetslemmer som bor innen menighetens grenser. Det gjelder både overfor skoler, eldresentra og vanlig oppsøkende og miljøskapende tiltak. En har slått seg til ro med at vår aktivitet i Domkirken gjennom året er et tilbud til menighetslemmene, uten at disse har vært i fokus.

Vi mener det har vært en viktig og riktig satsing å snu fokuset ved Domkirkens virksomhet mot sentrumslivet, byen, bispedømmet og nasjonen. Dette er en satsing som bør utvikles videre.

Derfor er det en forutsetning at Domkirken får et styringsorgan som har disse aktivitetene som sitt ansvar, og at det som styringsorgan har en kompetanse tilsvarende et menighetsråds ansvar for bruk av kirken.

Jeg støtter derfor forslaget om å søke Departementet om alternativ styring av domkirken gjennom et domkirkeråd bestående av 1-2 representanter oppnevnt av hhv biskop, bispedømmeråd, fellesråd, soknets menighetsråd og brukerne av domkirken (kor, Domkirkeakademi etc)

Så lenge Domkirken er en del av et sokn med et menighetsråd valgt på demokratisk vis, og hvor menighetsrådet har ansvar for den kirkelige virksomhet i soknet, hvor Domkirken er en av flere kirker, åpen for gudstjenester og kirkelige handlinger, vil et slik domkirkeråd ikke overta menighetsrådets ansvar for den geografiske menighet, selv om rådet vil ha ansvaret for bruk av kirken.

Når det gjelder prinsippet om demokratisk medvirkning til styring, er det allerede et betydelig demokratisk underskudd ved valg av menighetsråd i Domkirken menighet i dag, ved at bare 28 stemmer ble avgitt ved valget i 2011. Når i tillegg ingen av dagens menighetsråd er bosatt i Domkirken sokn, er det demokratiske prinsipp lite til stede.

Ved den foreslåtte organisering vil biskopen og bispedømmerådets relasjon til Domkirken styrkes, samtidig som Kirkelig fellesråd vil ha det samme ansvar for Domkirkens virksomhet som i dag.

Under forutsetning av et vedtak i departementet som gir de nevnte fullmakter til Domkirkerådet mener jeg et råd som også har ansvar for katedraloppgavene i Domkirken vil være en viktig ressurs for videre utvikling av Domkirken som Katedral i byen og nasjonen.

Olav Dag Hauge

Innspill til prosessen vedrørende "Organisering av kirken i Domprostiet" fra styringsgruppen for trosopplæring i samarbeidsområdet Sentrum-St.Hanshaugen

Styringsgruppen for trosopplæring i samarbeidsområdet Sentrum-St.Hanshaugen ønsker å komme med et innspill i forbindelse med behandlingen av "Organisering av kirken i Domprostiet", da vi har ansvar for en del av arbeidet i våre menigheter som vi mener ikke er tilstrekkelig belyst i de dokumentene vi så langt har sett.

Vi vil først og fremst belyse de utfordringene en eventuell fristilling av Markus kirke vil ha for vårt arbeid, da vi opplever at hvorvidt det blir en sammenslåing av sokn eller ikke har mindre betydning for den jobben vi gjør og det ansvaret vi har. Men vi vil også peke på at det vil ha store konsekvenser for muligheten til å drive et forsvarlig trosopplæringsarbeid dersom en så stor del av døpte mellom 0 og 18 år blir overført til Fagerborg som det nåværende forslaget innebærer. Dette gjelder både ved en halvering av det nåværende Markus sokn og ved en eventuell sammenslåing av Lovisenberg med Fagerborg.

Markus kirke har vært svært viktig for trosopplæringsarbeidet både i den tiden da Markus og Gamle Aker sammen hadde prøveprosjekt (fra og med sommeren 2007) og i tiden etterpå med et utvidet trosopplæringsarbeid (også inkludert Lovisenberg, Trefoldighet og Domkirken) fra sommeren 2011. Både kirkerommet og kulturen i Markus gjør at dette har vært en spesielt egnet kirke å prøve ut nye konsepter. Vi ser også at arrangementene i nettopp denne kirken gjennomgående tiltrekker seg flere barn med foreldre fra hele samarbeidsområdet enn det vi får til andre steder. Vi har også inntrykk av at kirkens geografiske plassering midt i den del av samarbeidsområdet der det bor flest barnefamilier, også spiller en positiv rolle.

Flere av trosopplæringsarrangementene vi har hatt i Markus kirke er på grunn av de gode tilbakemeldingene blitt faste innslag i vårt program hvert år, og vi er av den oppfatning at det vil være svært vanskelig å videreføre disse på en like god måte i andre kirker.

Styringsgruppen frykter at en fristilling av Markus kirke vil ødelegge mye av det arbeidet vi har bygget opp gjennom flere år i området. Mange barnefamilier uttrykker at de har en tilhørighet til denne kirken og ønsker å komme nettopp dit. Et tegn på dette har vi også sett på de siste års juletreffester der juletrefesten i Markus har hatt svært god oppslutning sammenliknet med tilsvarende arrangementer i flere av menighetene rundt.

At det samtidig er i Markus kirkerom det er bygget opp et godt arbeid med babysang, småbarnsang og minigospel for hele området en dag i uken, har forsterket tilhørigheten for småbarnsfamiliene til dette rommet, og gitt trosopplæringsarbeidet en spesiell basis. På samme måte er det gode arbeidet med KFUK/M-speiderne i Markus en faktor som bidrar til at det er et miljø med barn i alle aldre som kommer når det skjer ting i Markus.

I tillegg til arbeidet med de mindre barna, ser styringsgruppen at også arbeidet med konfirmantene har mye å hente på å kunne bruke og utnytte de mulighetene som ligger i Markus kirke. Nye gudstjenesteformer som hip-hop-gudstjeneste, bluesmesser og lignende blir det vanskelig å finne alternative kirkerom for å gjennomføre.

Hver kirke har sitt særpreg, med sine fordeler og ulemper. Styringsgruppen vil understreke de store fordelene vi har sett med å kunne bruke Markus kirke til barne- og ungdomsarbeid. Vi frykter konsekvensene for menighetene generelt, og for trosopplæringsarbeidet spesielt, hvis denne kirken fristilles slik at et nytt sokn ikke står fritt til å bruke kirken.

Uavhengig av om det blir forordnet ordinære og regelmessige gudstjenester i Markus kirke, mener styringsgruppen det vil være avgjørende at det eventuelt nytt, sammenslått sokn kan bruke kirken når det er hensiktsmessig. Det vil både gjøre at det regelmessige arbeidet med barne- og ungdomsfamilier kan fortsette, samtidig som vi kan utnytte de mulighetene som ligger i nettopp dette kirkerommet når det er ønskelig.

Styringsgruppen vil derfor be om at bispedømmerådet – uavhengig av andre vedtak som må fattes – unnlater å fristille kirken.

11.02.13

På vegne av styringsgruppen

Kristin Molland Norderval

Sylvi Baardseth Panjwani

Trosopplæringsleder

Prest

DIAKONISSEHUSET
LOVISENBERG

Oslo bispedømmeråd
Postboks 9307 Grønland
0135 Oslo

Organiseringen av kirken i Domprostiet – Sentrum og St. Hanshaugen

Diakonissehuset Lovisenberg viser til brev datert 18. januar 2013 vedrørende organiseringen av kirken i Domprostiet.

Diakonissehuset Lovisenberg er tilfreds med avtalen med Kirkelig fellesråd i Oslo om bruken av Lovisenberg kirke. Avtalen medfører at kirken fungerer som en fullverdig menighetskirke der biskopens forordnede gudstjenester er delt mellom Lovisenberg menighet og Diakonissehuset Lovisenberg. Denne avtalen ønskes opprettholdt.

I tillegg til søndagens vanlige gudstjenester er det i Lovisenberg kirke skriftemålgudstjeneste hver første søndag i måneden i forkant av høymessen og gudstjenester hver onsdag kveld gjennom hele fastetiden. Dette er gudstjenestetradisjoner som fungerer godt og som er med på å sette særpreget på gudstjenestefeiringen.

Dersom Oslo bispedømmeråds konklusjon blir at Lovisenberg ikke kan opprettholdes som eget sokn, har Diakonissehuset Lovisenberg følgende prioritering;

- at Lovisenberg forblir en del av Domprostiet
- at Lovisenberg blir en del av det nye storsoknet, sammenslått med Domkirken, Trefoldighet, Markus og Gamle Aker.

Lovisenberg og Diakonissehuset har fra gammelt av vært nært knyttet både til Domkirken og Trefoldighet. Denne tilknytningen ønskes videreført. En sammenslåing av de nevnte fem soknene med sine fire kirker kan bli et nytt og dynamisk sokn. Domkirken er aktuell som nasjonal kirke, Trefoldighet blir den sentrumsnære og store menighetskirken, Gamle Aker blir i hovedsak en kasualiakirke og Lovisenberg den mindre menighetskirken med sitt diakonale særpreget.

En eventuell sammenslåing med Fagerborg sokn vurderes som mindre aktuell, og vil kreve helt nye samarbeidskonstellasjoner.

Diakonissehuset Lovisenberg ønsker lykke til med den videre prosessen. Dersom konklusjonen skulle bli at Lovisenberg ikke opprettholdes som eget sokn, avventer vi en dialog om hvilke praktiske konsekvenser dette får for det videre samarbeidet.

Lovisenberg 11. februar 2013

Vidar Haukeland
adm.dir

Marianne Uri Øverland
forstanderinne

Kopi: Kirkelig fellesråd i Oslo

Lovisenberg menighet

Høringssvar på brev datert 18.01.2013 fra Stiftsdirektøren og Kirkevergen.

Lovisenberg Menighet vil først og fremst takke for muligheten til å gi vår respons på de foreløpige konklusjoner som har blitt gjort i forbindelsen med innværende prosess. Vi vil uttrykke vår glede og takknemlighet over at avtalen mellom Fellesrådet og Diakonissehuset Lovisenberg blir støttet opp om å opprettholde. Vi opplever det samarbeid vi har med Diakonissehuset som svært fruktbart, og kirken er hjertet av det arbeid og engasjement som vi står i. Det er viktig for oss at denne avtalen blir videreført.

Når det er sagt er vi også svært glade for at vår tilbakemelding på konsultasjonen på Bispegården i januar, og tidligere tilbakemeldinger, om vårt ønske om å få forbli et eget sogn er lagt til grunn som foreløpig konklusjon. Lovisenberg er en ung menighet, vi har hatt status som selvstendig sogn siden 2006. Engasjementet knyttet til vår sognestatus lever fortsatt sterkt på Lovisenberg og menigheten er preget av frivillige som ønsker nærhet til beslutninger om menighetens arbeid og virke. Dette ønsker det sittende menighetsrådet å bygge videre på. Derfor vil vi også benytte denne anledningen til å understreke vårt ønske om å få forbli et selvstendig sogn.

Forblir Lovisenberg eget sogn, som det er foreløpig konkludert med, må vi uttrykke vår forventning om at vi vil bli tildelt de ressurser og økonomisk støtte som et sogn har krav på.

Når vi holder frem av vi ønsker å forbli egen menighet merker vi oss også at dette er en modell som er benyttet for Bygdøy menighet, som samarbeider med Frogner om administrasjon og prestetjenester. Bygdøy er som oss en menighet som har færre enn 5000 medlemmer, noe som på konsultasjonen ble holdt frem som et kriterie som tilsa at Lovisenberg ikke kunne forbi et eget sogn. Om denne modellen kan benyttes for Bygdøy mener vi også at dette må være mulig for Lovisenberg.

Vi blir bedt om å svare på to andre alternativ;

1. om det vil være aktuelt å tenke en sammenslåing med Fagerborg dersom de blir tillagt fire roder som i dag ligger til Markus menighet, noe som gjøre at vi får tilfallende soknegrenser.
2. Om Lovisenberg likevel skulle bli ansett som for små, om det vil være mer ønskelig med en sammenslåing med det nye Trefoldighet sogn.

Lovisenberg menighet ser ikke at et slikt tenkt tilfelle skulle gjøre det mer naturlig å samarbeide med Fagerborg. Vi har historisk sett ikke hatt noen samarbeid eller tilknytning mellom menighetene og vi har også forstått av menighetsrådet i Fagerborg at dette ikke er en ønsket sammenslåing fra deres side.

Skulle vi likevel bli satt over et valg om sammenslåing med Fagerborg eller de nye Trefoldighet sogn, var tilbakemeldingene fra menighetsmøte at det er ønskelig å opprettholde de allerede eksisterende samarbeidene med kirkene på St.Hanshaugen. En

slik løsning gjør oss i tilfelle bekymret for det frivillige arbeidet og engasjementet som i dag eksisterer rundt Lovisenberg. Vi har tidligere dårlige erfaringer med både å skulle møte i et stor menighetsråd og i distrikts utvalg. I et større menighetsråd er erfaringen at vårt lokale engasjement får liten plass og grobunn. Vi føler oss heller ikke sikre på at en slik løsning vil gi oss den administrative hjelp eller de ressurser som vi har behov for, og er bekymret for at en slik løsning vil slukne det positive arbeidet som vi opplever å ha på Lovisenberg.

Vår konklusjon blir at vi fortsatt ser det som mest ønskelig å forbli et selvstendig sogn, da vi ser at dette vil legge best til rette for det engasjement som i dag eksisterer i menigheten.

Med vennlig hilsen,

Ragnhild Aasen K. Davidsen
Menighetsrådsleder i Lovisenberg menighet

Den norske kirke Fagerborg menighet

Deres ref.:

Vår ref.: S.G.

Dato: 03.02.2013

Til Oslo bispedømmeråd/Oslo kirkelig fellesråd

UTTALELSE FRA MENIGHETSMØTE I FAGERBORG MENIGHET I FORBINDELSE MED ORGANISERING AV KIRKEN I DOMPROSTIET – SENTRUM OG ST. HANSHAUGEN i henhold til brev fra Oslo bispedømmeråd/kirkelig fellesråd i Oslo av 18.januar 2013

Vedtak i menighetsmøte Fagerborg menighet 3.febr. 2013.

Rode 1205, 1206, 1207, 1208 overføres fra Markus sokn til Fagerborg sokn.

Menighetsmøtet gir tilslutning til menighetsrådets uttalelse av 30.januar 2013 i sakens anledning (se hele uttalelsen i vedlegget): «Fagerborg menighetsråd er i utgangspunktet positive til å motta disse rodene. Dette forutsetter imidlertid en gjennomgang og justering av ressursfordelingen i prostiet.»

Menighetsmøtet ønsker imidlertid å komme med følgende tilføyelse: «Sammen med forslaget til omorganisering i Domprostiet burde det ha fulgt med en konsekvensanalyse vedrørende de økonomiske og personalmessige konsekvensene. Siden en slik analyse mangler, blir det meget vanskelig å ta stilling til grensereguleringene.»

Fagerborg og Lovisenberg sokn

Menighetsmøtet gir tilslutning til menighetsrådets uttalelse av 30.januar 2013 i sakens anledning (se hele uttalelsen i vedlegget): «Fagerborg menighetsråd går sterkt i mot en sammenslåing av Lovisenberg og Fagerborg sokn.»

Oslo 3.febr. 2013.

På vegne av menighetsmøtet i Fagerborg kirke
v/ Finn Folke Thorp, menighetsrådsleder.

Den norske kirke Fagerborg menighet

Deres ref.:

Vår ref.: S.G.

Dato: 30.01.2013

Til Oslo bispedømmeråd/Oslo kirkelig fellesråd

Vedtak i Fagerborg menighetsråd 30.01.2013 sak 11/13:

UTTALELSE FRA FAGERBORG MENIGHETSRÅD I FORBINDELSE MED ORGANISERING AV KIRKEN I DOMPROSTIET – SENTRUM OG ST.HANSHAUGEN.

I brev fra Oslo bispedømmeråd/Oslo kirkelig fellesråd, datert 18.01.2013 ang. ovennevnte, blir vi gitt anledning til å uttale oss om de 3 foreløpige konklusjonene innen 11.02.13 før saken legges frem for Oslo bispedømmeråd 25.02.

Vi blir berørt av det tredje punktet, og vi ønsker å uttale oss om det. I tillegg uttaler vi oss om forslaget om sammenslåing av Fagerborg og Lovisenberg sokn.

Generelt mener Fagerborg menighetsråd at det er beklagelig at menigheter i vår by forsvinner og kirker stenges. Menigheter har ofte lange tradisjoner, og er først og fremst åndelige og menneskelige fellesskap i nærmiljøet. Mange har et personlig forhold til kirkebygget. Ofte har omstillinger menneskelige og kulturelle kostnader som må oppveies mot eventuelle økonomiske gevinster. Og fortsatt består menighetenes forpliktelser overfor alle menighetens medlemmer. Arbeidsoppgavene flyttes – de forsvinner ikke.

Der det imidlertid tvinger seg frem omstilling skal Fagerborg menighetsråd være en konstruktiv dialogpartner som er opptatt av å finne best mulige løsninger.

Punkt 3: Rode 1205, 1206, 1207, 1208 overføres fra Markus sokn til Fagerborg sokn.

Per 01.01.2012 er det registrert 12.374 personer i Fagerborg sokn. Ved en overføring av de aktuelle rodene vil folketallet øke med 3.636 til 16.010. Medlemsprosenten i Den norske kirke er i Fagerborg ca 65.

Det var med bakgrunn i en folkemengde på 8.958 at Fagerborg sokn i 2010 ble tildelt færre ressurser fra bispedømmet og fellesrådet da vi mistet 50% prestestilling, 20% menighetsforvalterstilling og 20% kirketjenerstilling. I ettertid fikk Fagerborg sokn tilført roder fra henholdsvis Vestre Aker og Majorstuen sokn, og folkemengden økte da fra 8.958 til 12.374 uten at det førte til økte personalressurser.

Fagerborg sokns folkemengde kan altså vokse med nesten 80% fra det tidspunkt nedskjæring av ressurser ble bestemt. Dette fordrer en omfordeling av ressurser, og dette må etter vår oppfatning tas med i diskusjon og vedtak om soknegrenseregulering

Konklusjon: Fagerborg menighetsråd er i utgangspunktet positive til å motta disse rodene. Dette forutsetter imidlertid en gjennomgang og justering av ressursfordelingen i prostiet.

Fagerborg og Lovisenberg sokn

I samme brev, datert 18.01.13, opplyses det at det foreløpig er konkludert med at Lovisenberg skal forbli eget sokn. Det er bra. Dette er et punkt som har kommet opp helt nylig, og vi synes der er klokt, som det ble understreket på møtet i sakens anledning i Oslo bispegård 09.01.2013, at det ikke vil bli tatt noen rask avgjørelse.

Vi blir imidlertid bedt om å gi tilbakemelding på en mulig fremtidig løsning der Lovisenberg og Fagerborg sokn slås sammen.

Fagerborg menighetsråd har i møte 09.01.13 gitt uttrykk for at de ikke ønsker en sammenslåing av de to soknene. En felles grense ved rodeoverføring fra Markus sokn endrer ikke rådets oppfatning.

Vi er imidlertid positive til samarbeid over soknegrensene på de områder det er naturlig. Fagerborg inngår i dag i samarbeidsenheten BUFF, der vi blant annet samarbeider med Uranienborg om konfirmanter og trosopplæring. Vi har også gudstjeneste- og prestesamarbeid med de andre soknene i BUFF. Selv om vi ønsker å fortsette og videreutvikle dette samarbeidet, er vi også åpne for å samarbeide med Lovisenberg. Gitt den geografiske plasseringen kan det være noe søkt å inkludere Lovisenberg i BUFF.

Fagerborg og Lovisenberg menigheter er hver for seg to vel fungerende menigheter. Spørsmålet om sammenslåing har ikke blitt reist ut fra et behov i noen av menighetene. Det eneste argumentet som er anført er Lovisenbergs størrelse. Det synes for oss som et rent byråkratisk prinsipp. Etter vår oppfatning kan det finnes både geografiske, historiske og sosiologiske grunner til å fire på det prinsippet. Bygdøy sokn er et eksempel på et slikt unntak fra prinsippet. Lovisenberg står blant annet i en særstilling på grunn av sitt samarbeid med Diakonissehuset Lovisenberg. Det er ikke argumentert for eller dokumentert at en sammenslåing vil gi noen økonomiske eller praktiske gevinster.

Menighetsrådets hovedargument mot sammenslåing er imidlertid både prinsipielt og praktisk. Kirkeloven gir ikke adgang til å ha flere menighetsråd i samme sokn. Dette er uheldig så lenge Fagerborg og Lovisenberg fortsatt skal være to menigheter. Når en sammenslåing forutsetter et felles menighetsråd, så vil hver av menighetene måtte erstatte det som i dag fungerer som menighetsråd med menighetskomitéer. Disse menighetskomitéene vil ikke ha menighetsrådets myndighet og ansvar, og de vil måtte forholde seg til enda et byråkratisk ledd mellom menighet og fellesråd/bispedømmeråd. Det vil igjen kreve mer ressurser til administrasjon og samordning fra menighetene, både som innsats fra frivillige og ansatte.

Det vil også gi utfordringer med hensyn til rekruttering av frivillige. Mindre myndighet og ansvar, vil si mindre innflytelse, som igjen vil gjøre det mindre attraktivt å sitte i en menighetskomité enn et menighetsråd.

Et felles menighetsråd vil måtte ha representanter fra begge menigheter. Fagerborg er en mye større menighet enn Lovisenberg og har mange store saker som etter loven må behandles av et menighetsråd. Et eksempel er en av menighetens hovedsatsinger, barnehagen. Den har 68 barn og 16 årsverk, og krever mye av menighetsrådet. Vi mener at det ikke er riktig bruk av frivillige i Lovisenberg at de skal måtte bruke mye tid på en slik sak.

Konklusjon: Fagerborg menighetsråd går sterkt i mot en sammenslåing av Lovisenberg og Fagerborg sokn.

Oslo 30.jan. 2013

FAGERBORG MENIGHETSRÅD,

v/ Finn Folke Thorp, menighetsrådsleder.

DEN NORSKE KIRKE
Markus menighet

Til: Oslo bispedømmekontor
Oslo bispedømmeråd

11.02.2013

Kopi: Domprost

HØRINGSSVAR FRA MARKUS MR OM ORGANISERING AV KIRKEN I DOMPROSTIET

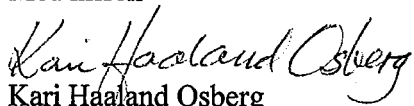
Vi viser til brev datert 18. januar vedrørende "Organisering av kirken i Domprostiet – Sentrum og St.Hanshaugen" og vil med dette komme med noen synspunkter på forslagene som nå er fremmet.

Menighetsrådet konstaterer at de synspunkter som tidligere er fremmet, både skriftlig og muntlig i flere ulike møter fremdeles verken er hensyntatt eller engang omtalt og vurdert i det foreliggende forslaget. Dette gjelder også de betydelige betenkeligheter som fremkom på møtet 9. januar både vedrørende spørsmålet om fremtiden til Markus kirke og det faktum at spørsmålet om rodeendringer kommer før andre beslutninger er tatt, noe som ble tydelig problematisert på møtet.

I vårt høringssvar har vi konsentrert oss om de punktene som direkte berører Markus menighet og kirke. Som tidligere vil vi spesielt peke på at det er en beslutning om fristilling av kirken som først og fremst er det problematiske med tanke på arbeidet i et eventuelt nytt sokn. Vi registrerer at det er enighet i de andre menighetene og i styringsgruppen for trosopplæring i samarbeidsenheten om at dette vil ha svært negative konsekvensene og overhodet ikke er ønskelig eller kan være nødvendig.

Vedlagt er menighetsrådets høringssvar i henhold til vedtak i menighetsrådet 30. januar 2013 (MR sak 5/13), samt uttalelse fra menighetsmøtet som ble avholdt 10. februar.

Med hilsen

Kari Haaland Osberg
Nestleder

Thøger Bjørsvik
fung. menighetsforvalter

Høringsuttalelse fra Markus menighetsråd

Sammenslåing av sokn

Menighetsrådet har lenge vært av den oppfatning at et samarbeid mellom, og eventuelt en sammenslåing av menighetene rundt St.Hanshaugen er fornuftig. Dette holder vi fast ved, og vi ser at det å inkludere Trefoldighet menighet i et slikt sammenslått sokn vil være naturlig med tanke på det samarbeidet som allerede i dag eksisterer.

Vi er noe mer forbeholdne hva gjelder forslaget om at også Domkirken menighet skal inngå i det sammenslåtte soknet. Dette skyldes at det inntil videre er mange uavklarte forhold rundt denne kirkens status og funksjon fremover. Menighetsrådet frykter at dette vil ta uforholdsmessig mye tid og oppmerksomhet fra de øvrige menighetene og gjøre samarbeidet vanskelig.

Ellers vil vi understreke de betydelige utfordringene som ligger i å slå sammen menigheter med så vidt forskjellig tradisjon og kultur. Vi opplever allerede utfordringer rundt dette, for eksempel ved gjennomføring av konfirmantgudstjenester og lignende. I tillegg til de spesielle gudstjenestene for barn og unge, der Markus er kjent for å være spesielt villige til og interessert i å tilrettelegge for ulike gudstjenesteformer, vil menighetsrådet også stille spørsmålsteget ved hvilke konsekvenser en sammenslåing vil ha for de ordinære gudstjenestene og gjennomføringen av disse med tanke på arbeidet som er lagt ned i arbeidet med gudstjenestereformen fra hver enkelt menighet.

Nytt navn

Det foreslåtte navnet – Trefoldighet sokn – har ikke vært drøftet i tidligere dokumenter, og heller ikke i møtet 9. januar. Det synes noe tilfeldig valgt, og menighetsrådet oppfatter at vår nåværende menighet ikke er ivaretatt med et slikt navn. Å velge ett av de tre opprinnelige menighetsnavnene som navn på et nytt sokn virker lite gjennomtenkt og er fra vår side ikke ønskelig.

Menighetsrådet har tidligere sluttet seg til forslaget om St.Hanshaugen sokn, og vil holde fast ved at dette er det beste alternativet. Vi opplever at det er St.Hanshaugen folk i både de nåværende og det eventuelt fremtidige soknet identifiserer seg med. Dette har vi blant annet sett ved de to foregående valgene, der de som kom for å stemme nesten konsekvent svarte at de bodde ”på St.Hanshaugen”.

For å unngå at en menighet blir fremhevet fremfor andre, mener Markus menighetsråd at soknenavnet bør være et geografisk område/et stedsnavn.

Fristilling av Markus kirke

Dette er det viktigste og mest avgjørende spørsmålet for Markus menighet, som tidligere uttrykt i flere omganger både skriftlig og muntlig. Menighetsrådet mener at hvorvidt vår kirke inngår i et eventuelt nytt sokn vil være avgjørende både for hvordan den nye menigheten kan fungere og med tanke på det tilbudet vi da kan tilby til menigheten.

Menighetsrådet har vært tydelige på at det er behov for reduksjon av antall gudstjenester i samarbeidsområdet som nå foreslås sammenslått. Vi mener imidlertid at dette best gjennomføres uten samtidig å fristille en av kirkene.

Besøks og postadresse:	Telefon:	Telefaks:	E-post:	Bankgiro:
Schwensensgate 15 0170 Oslo	23 62 91 40	23 62 91 41	post.markus@oslo.kirken.no	1600 40 08476

Vi kan ikke se at det er argumentert for hvorfor en slik fristilling er nødvendig. Tvert i mot er det fremkommet betydelige betenkeligheter fra de involverte parter om de negative konsekvensene en slik fristilling vil ha. Det synes derfor underlig for oss at arbeidsgruppen holder fast ved sitt opprinnelige forslag til tross for denne motstanden, og uten at det er synliggjort overbevisende argumenter til fordel for deres forslag. Denne svært dramatiske beslutningen er faktisk ikke ofret mer enn 2,5 linje i det mottatte forslaget. Vi forutsetter at et eventuelt prinsipp om kirketetthet (som så vidt vi kan se er det eneste argumentet som er nevnt i høringsbrevet) ikke kan oppveie de motforestillinger som er fremmet fra både prestene, menighetsrådene, menighetsmøtene og styringsgruppen for trosopplæring.

Hvis det er økonomiske hensyn som utgjør en eventuell begrunnelse, vil menighetsrådet peke på at det allerede blir diskutert et behov om to gudstjenester i Trefoldighet flere søndager for å ta unna dåp osv. Det synes som at besparingen på å ha en slik ekstra gudstjeneste der, heller enn å ha den i Markus kirke må være minimal.

For øvrig er menighetsrådet av den oppfatning at bispedømmerrådet bør avvente beslutning i dette spørsmålet inntil de spørsmål som Bredtvet menighetsråd har reist om myndighet over kirken er avklart.

Bruk av menighetshuset

Menighetsrådet stiller seg undrende til at arbeidsgruppen i det hele tatt skal ha noen formening om hvordan Markus menighetshus skal benyttes i fremtiden. Det kan ikke være noen tvil om at menighetshuset er menighetens eiendom og disponeres av Markus menighetsråd.

Bispedømmerrådet har således ikke noe mandat til å disponere dette bygget. Hvis dette er et forsøk på å pynte på konsekvensene av å fristille kirken, så er det ikke et vellykket grep. Vi vil spesielt peke på at noe av det som gjør Markus menighet unik er det fellesskapet som er bygget rundt nærheten mellom kirke og menighetshus. Det sosiale fellesskapet vi har i forbindelse med alle gudstjenester er en svært viktig del av vår identitet.

Rodeoverføring

Menighetsrådet er av den oppfatning at forslag om rodeoverføring burde vært fremmet etter at beslutning om sammenslåing og eventuell fristilling av Markus kirke var tatt, siden overføringen absolutt må sees i sammenheng med avgjørelsene som tas i disse spørsmålene. Dette kom også tydelig frem på møtet 9. januar.

Hvis både sammenslåing og fristilling av kirken blir gjennomført som foreslått, vil det antakelig være naturlig å foreta en rodeoverføring, selv om dette betyr at nær sagt hele nåværende Markus menighet blir pulverisert med både fristilling av kirke og fjerning av en stor del av medlemmene. Dette med tanke på de kirkemedlemmer som sannsynligvis vil finne det mer naturlig å trekke mot Fagerborg kirke enn mot Gamle Aker og Trefoldighet.

Imidlertid mener vi at en slik rodeoverføring må sees som del av et større bilde, og vi vil spesielt trekke frem de konsekvenser dette vil ha for et eventuelt nytt, sammenslått sokn med tanke på presteressurser og trosopplæringsressurser. Det er heller ikke entydig for oss at det er akkurat de foreslåtte rodene som bør overføres til Fagerborg, og vi mener det er nødvendig å se en større helhet og sammenheng mellom soknene.

DEN NORSKE KIRKE
Markus menighet

Uttalelse fra menighetsmøtet

Menighetsmøtet viser til uttalelsen avgitt 11. juni 2012 vedrørende omorganiseringen av Kirken i Oslo og slutter seg til de påpekninger menighetsmøtet da kom med.

Menighetsmøtet har på dagens møte i hovedsak diskutert de foreslåtte rodeendringene, men understreker at dette spørsmålet ikke kan sees løsrevet fra de øvrige forslagene og beslutningene som skal tas. Det er vanskelig for menighetsmøtet å se at det ligger noen helhetlig plan bak de forslagene som er fremmet. Verken mål eller konsekvenser er tilstrekkelig omtalt til at det er mulig å se hvilken retning de ulike forslagene vil føre Kirken i Oslo i.

Som menighetsmøtet tidligere har understreket, er en sammenslåing av menigheter ikke nødvendigvis negativt. Det er imidlertid svært viktig for menigheten at en slik sammenslåing ikke går uforholdsmessig mye ut over én av partene. Det er menighetsmøtets oppfatning at en fristilling av Markus kirke vil ha en svært negativ effekt både for det som i dag utgjør Markus menighet og for det nye, sammenslåtte soknet. Menighetsmøtet registrerer for øvrig at dette er en oppfatning som deles av de andre aktuelle menighetene.

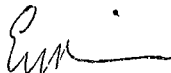
Hvis en slik uheldig beslutning likevel skulle bli tatt på tross av de begrunnede motforestillingene som er fremmet gjentatte ganger, ser menighetsmøtet at spørsmålet om rodeendringer blir aktualisert. Hvis Markus kirke skulle bli fristilt, vil det antakelig være mer naturlig for de som bor i de omtalte rodene å trekke mot Fagerborg kirke, heller enn mot Gamle Aker eller Trefoldighet. Likevel er menighetsmøtet av den oppfatning at hele rodespørsmålet må sees i en større sammenheng når endelige vedtak om fremtidige sokn er fattet.

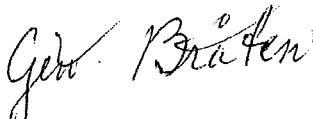
Menighetsmøtet vil likevel anføre følgende punkter som bør vurderes særskilt:

- Hvilke konsekvenser vil en slik rodeoverføring ha for presteressursene i et eventuelt nytt, sammenslått sokn?
- Hvordan vil arbeidet med trosopplæring påvirkes?
- En rodeoverføring som foreslått betyr at det knapt vil være noe igjen av nåværende Markus menighet idet både kirkebygg og en stor del av menigheten vil forsvinne.

Menighetsmøtet oppfatter at helheten i de foreslåtte endringene truer det menighetsarbeidet som er bygget opp over tid og frykter de konsekvenser forslagene vil ha både for menighetslivet lokalt og i et nytt og utvidet sokn.

Markus menighet 10.02.2013

protokollunderskriver
ELSE MARGRETHE NIELSEN

protokollunderskriver
GEIR BRÅTEN

Besøks og postadresse:	Telefon:	Telefaks:	E-post:	Bankgiro:
Schwensensgate 15 0170 Oslo	23 62 91 40	23 62 91 41	post.markus@oslo.kirken.no	1600 40 08476

DEN NORSKE KIRKE

Gamle Aker menighet

Uttalelse fra Gamle Aker menighetsråd vedrørende organisering av kirken i Domprostiet

Vi viser til konsultasjonen 9. januar og brev fra kirkevergen og stiftsdirektøren av 18. januar 2013.02.07, og kommer her med vårt svar.

Gamle Aker menighetsråd behandlet saken under sitt møte 30. januar 2013. Forslagene til endringer var såpass store at de også ble behandlet i et eget menighetsmøte samme dag – en egen protokoll følger fra menighetsmøtet.

Gamle Aker menighetsråd fremholder at vi er positive til en sammenslåing av Trefoldighet, Markus og Gamle Aker sokn. Vi viser til tidligere innsendte høringsuttalelser og konsultasjoner når vi sier at våre menigheter allerede har mye felles arbeid, blant annet knyttet til trosopplæring, konfirmanter med mer, og at vi dermed ser at vi har et grunnlag for å kunne arbeide godt sammen.

Domkirken:

Vi ser derimot med stor skepsis på forslaget om også å innlemme Domkirken sokn i det nye soknet. Vi er redd for at domkirken vil sluke de andre menighetene, og at for stor oppmerksomhet vil tilfalle domkirken. Vi kan gjerne fortsette å samarbeid med domkirken slik vi gjør nå, blant annet innenfor trosopplæring, og vårt samarbeid kan gjerne utvikles på flere felt. Vi vil likevel sterkt fraråde å integrere domkirken i det nye soknet, da vi tror det i realiteten vil bety en forskyvning av oppmerksomhet og ressurser fra Gamle Aker og St.Hanshaugen mot domkirken.

Lovisenberg:

Vi er også bedt om å uttale oss om hva vi vil mene dersom Lovisenberg ikke kan forbli eget sokn. Vi mener at det da er mer naturlig at Lovisenberg går sammen med Trefoldighet, Markus og Gamle Aker, enn med Fagerborg, men vi vil igjen understreke at vi helst ser at Lovisenberg kan forbli et eget selvstendig sokn. Vi vil igjen fremholde at samarbeidet vi har med Lovisenberg på trosopplæringsområdet gjør at det er naturlig at vi fremdeles tenker dette samarbeidet videreført.

Markus:

Forslaget om å fristille Markus kirke fremmes på nytt i brevet deres av 18. januar. Vi vil her fastholde tidligere uttalelser om at vi mener det vil være et tap for et nytt felles sokn dersom vi ikke får tilgang på kirkelokalene i Markus. Dersom bispedømmerrådet likevel skulle vedta at Markus skal fristilles, ønsker Gamle Aker menighetsråd at det må legges til rette for at det nye soknet fremdeles kan bruke Markus kirke til de spesielle trosopplæringsgudstjenestene hvor Markus kirke har vært særlig egnet. Det vil i så fall dreie seg om mellom fem og ti arrangementer/gudstjenester i løpet av året.

Når det gjelder spørsmålet om eventuell flytting av roder, så er det uklart for Gamle Aker menighetsråd hvilke konsekvenser det vil få for trosopplæringsstilling og

ressurser, og vi ber om at det gjøres rede for dette før vi kan ta endelig stilling til forslaget.

Navn på sokn og spørsmål om hovedkirke:

Vi tror forslaget om å kalle det nye soknet for Trefoldighet sokn vil være uheldig. Det nye soknet bør ikke bære navnet til en av kirkene, da vil man fort skape flere unødvendige misforståelser knyttet til om man omtaler soknet eller en av kirkene. Vi mener at det er to aktuelle navn på soknet. Historisk sett ligger alt innenfor Aker gård med Akersgaten som strekker seg ned mot Akershus festning. Derfor vil et historisk riktig navn på soknet kunne være Aker sokn. Dersom man i stedet for å bære historien med seg vil se til dagens struktur, mener vi at det vil være riktig å kalle soknet for St. Hanshaugen sokn, selv om soknet ikke vil dekke alle kirker i bydelen.

Dersom bispedømmerådet skal ta stilling til hovedkirke i det nye soknet, vil vi mene at det bør være Gamle Aker kirke. Gamle Aker er den eldste kirken, Oslos eldste bygning og vår eneste middelalderkirke. Vi har faste hovedgudstjenester hver søndag formiddag, og vi har et rikt diakonalt arbeid. Dessuten har vi kontorfasiliteter som kan huse administrasjonen til det nye soknet. Kirkesenteret vårt i Akersbakken ligger strategisk til med Kirkelig Fellesråd og bydelsadministrasjonen på St. Hanshaugen som nærmeste nabo. Dessuten huser vi kontoret til Pilegrimssenter Oslo, og kontorene har en nærhet til den kirken av de tre (Trefoldighet, Markus og Gamle Aker) som har flest besøk av besøkende turister, pilegrimer og andre. Selv om man velger Gamle Aker som hovedkirke, vil selvsagt Trefoldighet forbli storstuen for det nye soknet, men vi tror at både historiske årsaker, kontorlokaler og beliggenhet gjør at Gamle Aker er mer naturlig som hovedkirke.

Profil:

Vi ønsker til slutt å si at det er viktig at Bispedømmerådet legger til rette for at de menighetene som utgjør et nytt sokn selv må eie diskusjonen knyttet til hva slags profil det nye felles soknet og de enkelte kirkene må ha. Et slikt eierskap må komme nedenfra, og vi vil selvsagt gjerne ta denne viktige samtalen med de andre menighetene som vi eventuelt vil danne felles sokn med. Derfor vil vi også fraråde at Bispedømmerådet selv legger sterke føringer for profilen til det nye soknet.

Videre prosess:

Som menighet har vi nå vært utsatt for stadige endringsforslag, nedskjæringer og mulige omstillinger i flere år. Vi håper derfor at dette er siste runde, og oppfordrer Bispedømmerådet til å fatte et vedtak og gjennomføre eventuelle endringer så raskt som mulig. En videre trenering av denne prosessen vil kunne være ødeleggende for søkningen til menigheten, stabsfellesskap og menighetsrådets evne til å se fremover i sitt arbeid. Vi ønsker derfor Bispedømmerådet lykke til med avgjørelsen.

Gase Handeland
Leder av menighetsrådet

Uttalelse fra Trefoldighet menighetsråd

MR 07/13

Uttalelse til endring av soknegrenser på St.Hanshaugen

Vedlegg:

Brev fra Oslo Bispedømmeråd av 18.01.2013 vedr. forslag til organisering av kirken i Domprostiet.

Trefoldighet menighetsråd har følgende uttalelse til spørsmål om endring av soknegrenser på St.Hanshaugen:

Uttalelse:

"Soknene Domkirken, Trefoldighet, Gamle Aker og Markus slås sammen til ett sokn - Trefoldighet sokn. Oslo domkirke, Trefoldighet og Gamle Aker blir det nye soknets kirker."

- Trefoldighets Menighetsråd opplever dette som en god størrelse på et sokn. Samarbeidet Trefoldighet allerede har med de overnevnte soknene gjør at dette oppleves som en naturlig videreutvikling av allerede eksisterende samarbeid. Dersom Domkirken blir inkludert i denne menigheten, er det avgjørende at denne får tilstrekkelig grad av "indre selvstyre", med eget katedralråd. Dette for å sikre at Domkirken kan fokusere på sine spesielle oppgaver og hindre en drakamp om ressurser mellom Domkirken og den øvrige menighet.

- Vi opplever at "Trefoldighet sokn" er et naturlig valg av navn når Trefoldighetskirken er hovedkirke/soknekirke.

- Når det gjelder fristilling av Markus kirke, så innser vi at det blir vanskelig å drive fire kirker i samme sokn. Vi håper at det gode arbeidet Markus menighet har og menighetens kultur kan leve videre innenfor nye rammer.

- Overføring av rodene fra Markus til Lovisenberg er en forståelig konsekvens av en eventuell fristilling av Markus kirke. Det virker unaturlig i forhold til geografien at disse skal tilhøre et nytt "Trefoldighet sokn" uten Markus kirke. Det er imidlertid noen utfordringer med dette i forhold til trosopplæringsarbeidet, som man bør være oppmerksom på: I det gjeldende trosopplæringsarbeidet inngår Lovisenberg sammen med de fire andre menighetene. 25 % av antall dømte i området bor i Lovisenberg. 28 % bor i Markus. Hvis Lovisenberg og ca 1/3 av Markus sokn forsvinner ut av dette samarbeidet betyr det i praksis at 1/3 av dømte medlemmer 0-18 år forsvinner. Hvis dette igjen fører til at budsjettet for trosopplæring blir redusert med 1/3 vil det være svært utfordrende å videreføre et ordentlig trosopplæringsprogram. Å beholde trosopplæringsleder og driftsmidler på dagens nivå, er dermed en forutsetning for å drive arbeidet videre.

- Vi mener at det i en overgangsfase vil være fordelaktig å ha et tilstrekkelig antall medlemmer i det nye MR som kjenner den nye soknekirken og arbeidet der godt. Vi ber derfor om at man vurderer å ha med en ekstra representant fra dagens Trefoldighets Menighetsråd når man lager en fordelingsnøkkel over antall MR-medlemmer fra hvert av de gamle soknene.

Trefoldighet menighetsråd ønsker å bidra til at det nye soknet vil betjene både soknets innbyggere og besøkende på den best mulige måte. Det kan imidlertid ikke utelukkes at det oppstår uenighet mellom de 4 menighetsrådene om blant annet bruk av kirkene, den enkelte kirkes status og fordeling av ressurser. Dersom menighetsrådene ikke skulle lykkes i å finne felles løsninger håper vi Bispedømmerådet (og Fellesrådet) kan bistå med de nødvendige avklaringer.

Uttalelse fra Oslo Domkirkes menighetsråd vedrørende forslag om sammenslåing av menighetene Trefoldighet, Markus, Gamle Aker og Oslo Domkirke, samt forslag om søknad om å etablere et eget katedralstyre i Oslo Domkirke.

Menighetsrådet (MR) i Domkirken går imot sammenslåing med Trefoldighet, Markus og Gamle Aker. Bakgrunnen for dette er at MR mener en slik sammenslåing vil svekke Domkirkens muligheter til å fylle sin rolle på en god måte. Vi ser ingen hensikt i å søke FAD om et eget katedralstyre dersom menighetene ikke slås sammen. Dersom menighetene slås sammen, til tross for vårt syn, er det viktig at Oslo Domkirke styres av ett styringsorgan som har ansvar for all drift, både menighetsdrift og katedraldrift, herunder alle oppgaver som i dag tilligger Menighetsrådet ihht Kirkeloven.

Vi vil gjøre nærmere rede for vårt syn, etter følgende disposisjon:

Disposisjon

1. Dagens situasjon – å være soknekirke, bykirke og nasjonalkirke på en gang
2. Er Oslo Domkirkes menighetsråd for sammenslåing med menighetene Trefoldighet, Gamle Aker og Markus?
3. Bør det, i tilfelle sammenslåing, søkes om forsøk etter §5 i Kirkeloven for å etablere eget styre for Oslo Domkirke?
4. Hvilke oppgaver bør evt legges til et menighetsråd for soknet, og hvilke bør tilligge styringsorganet

1. Hva er det å være Domkirke? Hva er Domkirkens katedralfunksjon?

Oslo Domkirke har følgende visjon: "Vi vil gjøre kirkens budskap aktuelt. Vi skal gi storbyens mennesker rom for refleksjon og verdifulle øyeblikk i møte med seg selv, kunsten og det hellige." Denne visjonen skal Domkirken virkeliggjøre på tre nivåer som henger intimt sammen. Vi vil beskrive de tre nivåene kort, for så å diskutere hvordan de henger sammen, og hvordan det påvirker vårt syn på organisering.

Sognekirke

Domkirken er en sognekirke i Oslo sentrum. Domkirkens plassering og forankring i bykjernen er en vesentlig del av denne kirkens historie og identitet. Geografien gjør at Domkirken i en svært konkret forstand er et sted hvor høyt og lavt møtes, kongen og den hjemløs, banksjefen og den narkomane. At sognets beboere har en stemme inn i kirken, er vesentlig for å bevare denne forankringen på en god måte.

Bykirke

Domkirken er biskopens sete og bispedømmets og byens hovedkirke. Mennesker fra hele byen oppsøker kirken til gudstjeneste, og mange som har sitt arbeide i sentrum, tar turen innom Åpen kirke.

Menighetsråd og staben har for sitt arbeid lagt til grunn en forståelse av det å være byens hovedkirke som et ansvar for å ha et tilbud til hele byens befolkning, slik det står i vår visjon.

For å fylle denne rollen vil vi at Domkirken skal være et lett tilgjengelig kirkerom

- for å møte Gud og det hellige – i gudstjenestefeiring, i stillhet, i musikk, i ord, i kunst, i kirkerommet, i fellesskapet og/eller i en selv
- for at de som kommer til kirken skal kunne reflektere omkring Jesu budskap og sitt eget liv
- for gudstjenestegjengere som vil oppleve dyktige prester som formidler Bibelens ord på en måte som
- er kunnskapsbasert og teologisk oppdatert

- som har aktualitet sett mot de ulike måter å leve på i en moderne storby i et rikt land, med store demografiske og økonomiske forskjeller mellom mennesker
- som oppfordrer til personlig refleksjon
- for mennesker i sorg og i nød, i tråd med vår diakonale oppgavesom har en spydspissfunksjon i bispedømmet, teologisk, diakonalt, musikalsk

Nasjonal kirke

Endelig er Domkirken en nasjonal kirke som

- utfører kirkelige oppgaver ved formelle nasjonale hendelser, som Stortingets åpning, seremonielle hendelser i kongefamilien som dåp, bryllup og begravelse, samt en del begravelser på statens bekostning (som i senere år Gunnar Sønsteby og Wenche Foss)
- arrangerer ulike spesialgudstjenester
- er et samlende sted for sorg og fellesskap ved katastrofer
- har en spydspissfunksjon for forvaltning, videreutvikling og formidling av kulturformer knyttet til kirke og religion. Viktigst i Oslo Domkirke kirkemusikk, som ivaretas ved internasjonalt anerkjente organister og kor, men også bildende/figurativ kunst jf taket, altertavlen, glassmaleriene, hoveddøren, samt ikke-permanente utstillinger.

Katedralfunksjonen: Tre nivåer i ett

Det er ikke uten videre enkelt å si hva som er katedralfunksjonen på disse tre nivåene. Årsaken er at de henger tett sammen. Noen eksempler: For å fylle sin funksjon som nasjonal møteplass i sorg må Domkirken kontinuerlig bygge troverdighet, lokalt, for sognebarn og for narkomane, og som bykirke. De to oppgavene kan ikke skilles fra hverandre. Driften av Åpen kirke, som er en lokal funksjon, var derfor for eksempel en helt nødvendig forutsetning for at Domkirken kunne spille en "nasjonal" rolle for eksempel etter angrepene 22. juli.

For å gjennomføre nasjonale arrangementer på et høyt nivå må prester og kantorer kontinuerlig arbeide på en måte som gir dem nødvendig kompetanse og erfaring til dette. Musikkaktiviteten i kirken er i daglige lokal, men det er den som løfter til å bli en katedral når det kreves. Mange flere eksempler kunne gis.

2. Organisering

MR anerkjenner nødvendigheten av store omstillinger i Oslo-kirken, for å møte byutvikling og demografiske endringer, for å utvikle kirken i Oslo, og for å sikre effektiv bruk av ressurser, både menneskelige, økonomiske og materielle.

Hvorvidt det er heldig å blande en kirke med omfattende katedralfunksjoner i tillegg til menighetsoppgaver sammen med tre menighetskirker, er vi mer tvilende til.

MR mener det er helt avgjørende for Domkirkens mulighet til å fylle sin rolle, som lokal kirke og som katedral, at de ulike nivåene henger sammen organisatorisk. Et menighetsråd som har ansvaret for flere andre kirker, og hvor de stemmeberettigede har sitt demografiske tyngdepunkt i tilknytning til disse kirkene, kan etter vårt skjønn ikke på en god måte forvalte Domkirkens byoppgaver og nasjonale oppgaver. Men et katedralråd som ikke også har ansvaret for Domkirkens lokale funksjon vil heller ikke være i stand til å løse katedralfunksjonene. Å dele ansvaret mellom to organer vil lett kunne føre til manglende helhet, og lett kunne føre til konflikter om prioriteringer og veivalg – om liturgi, om ansettelse, om teologisk profil og om profilering i bybildet. Domkirken har jobbet langsiktig for å få den posisjonen den har i byen, og har utviklet en kultur internt som vi mener gjør kirken i stand til å ta den rollen vi må ha. Den kulturen kan ikke, og bør ikke, være identisk med kulturen i Trefoldighet, Markus og Gamle Aker. Forskning viser at sammenslåinger mellom flere organisasjoner har vanskelig for å lykkes hvis den interne kulturen er i strid med seg selv. Resultatet er enten konflikt, eller at en av kulturene spiser opp de øvrige. Det siste ville gi et mindre mangfoldig kirketilbud i Oslo sentrum, og, etter vårt skjønn, vesentlig svekke Domkirkens mulighet for å spille en rolle på de tre nivåene der Domkirken må ha en funksjon. Vi tror også det ville svekke Trefoldighet, Markus og Gamle Aker. Domkirken er kirkenes kirke. Denne rollen svekkes dersom Domkirken organisatorisk knyttes tettere opp mot tre av Oslos kirker enn de øvrige.

I høringsdokumentene har menighetsstørrelse vært brukt som argument for sammenslåing, og man har satt en nedre grense på 5000 menighetsmedlemmer for å sikre at det er tilstrekkelig mange kirkelige handlinger til å opprettholde en viss størrelse på staben. Domkirken menighet har som kjent langt færre medlemmer enn dette – etter at det ved flere anledninger de siste årene har vært foretatt endringer i sognegrensene til Oslo Domkirke, der folkerike områder har blitt overført til nabomenigheter.

Det bemerkes at Oslo Domkirkes menighetsråd har gått mot alle disse endringene. Vi er nå nede i ca. 1000 medlemmer, fra 3600 for bare få år siden.

Dersom menighetens størrelse regnes som et avgjørende kriterium, mener vi det ville være mer hensiktsmessig å se på sognegrensene.

Sett fra Domkirkens perspektiv er dette likevel ikke avgjørende. Til tross for få menighetsmedlemmer har Oslo Domkirke en stab på ca. 20 personer, og rundt 200 frivillige medarbeidere. Grunnen er åpenbart at Domkirken, i egenskap av å være nettopp Domkirke, brukes av langt flere personer enn lokalmenigheten, og i et vidt spekter av aktiviteter, jf opplisting av kulepunkter tidligere i dokumentet. Således vil vi argumentere for at Oslo Domkirke har en robust stab, med rikelige oppgaver.

Staben er lokalisert i et kontorbygg ved siden av Oslo Domkirke, her er det dessverre ikke plass til flere kontorplasser per i dag (kommunen eier nabolokalene, men disse er per i dag utleid til næringsdrift). På grunn av et svært høyt aktivitetsnivå i Domkirken med Åpen kirke, gudstjenester, konserter, øvelser etc er det nødvendig at staben har kontorlokaler så nært kirken. Det ville, i gitte situasjoner, kunne være tjenlig for Oslo Domkirke å dra veksler på stabssressurser i øvrige menigheter, særlig ved uforutsette hendelser som medfører betydelig merbelastning på nåværende stab. Imidlertid vil man i det daglige i liten grad dra nytte av et stabssjellenskap med ansatte som primært arbeider i andre kirker i det tenkte soknet, i særlig større grad enn man allerede har med formelt og uformelt samarbeid med andre menigheter. Dette da det ikke vil være praktisk gjennomførbart å samlokalisere Oslo domkirkes stab med staben som betjener de øvrige kirkene.

Videre vil ledelse av en slik sammenslått stab være utfordrende. Manglende mulighet for samlokalisering av stabene svekker mulighetene for stedlig ledelse, hvilket åpenbart er uheldig. På grunn av Domkirkens relativt store stab per i dag, vil sammenslåing med øvrige staber gi en så stor stab at det vil kunne bli behov for flere administrative nivåer og mellomledere. Dette gir enten behov for flere ansatte, eller krever at dagens ansatte setter av tid til dette, som nødvendigvis må tas fra tid til andre oppgaver. Vi ser således få fordeler, både for staben i nåværende Oslo Domkirke og i stabene i Trefoldighet, Markus og Gamle Aker, ved at Domkirken slås sammen med disse menighetene.

Menighetsdrift

Oslo Domkirke har et rikt tilbud til sin menighet, i form av gudstjenester, konserter etc. Trosopplæring utøves i korene, og i Kirkeakademiet. Konfirmantopplæring drives i samarbeid med nabomenighetene. Dette samarbeidet fungerer godt i dag. Relevante synergier og besparelser vil for Domkirkens uansett komme dersom de øvrige menighetene slår seg sammen, og frigir ressurser der. Domkirkens stab er i alle tilfeller både stor og fullt sysselsatt, slik at det er få gevinster å hente gjennom å bli større.

Vi har ikke tradisjonelle menighetstilbud/aktiviteter som eldretreff, babysang, søndagsskole. Dette er heller ikke lovpålagte oppgaver. At vi ikke har et slikt tilbud, skyldes dels at menigheten er liten og behovet likeså. Vi har vanskelig for å se for oss at sammenslåing av menighetene er nødvendig for å sikre at vår lille lokalmenighet skal kunne ta del i slike aktiviteter som drives i nabomenighetene. I den grad dette er et savn, vil det like gjerne kunne tilfredsstilles ved at det inngås/videreføres avtaler om formelt samarbeid om slike ting. Vi ser således ikke nåværende mangel på slike tilbud som et argument for sammenslåing.

3. Bør det, i tilfelle sammenslåing, søkes om forsøk etter §5 i Kirkeloven for å etablere eget styre for Oslo Domkirke?

Forslaget om et eget Katedralstyre har vært oppe i Menighetsrådet ved flere anledninger, i 2010-2011, sist 27.01.11, hvor det ble fattet vedtak om å søke departementet om ny styringsmodell, såkalt «Oslos domkirkes styre», i tilknytning til valg av menighetsråd i

- *Domkirkens styringsorgan bør velges direkte av menighetens medlemmer. Rekrutteringen bør skje som i dag, der valgkomiteen, med henblikk på bredde i bakgrunn, erfaringer og kompetanse, rekrutterer menighetsrådsmedlemmer fra aktive frivillige, personer som bruker Domkirken som gudstjenestested, og andre som av ulike årsaker har tett kontakt med og engasjement for Oslo Domkirke. I de tilfeller der disse personene ikke bor innenfor menighetsgrensene, anbefales fortsatt liberal holdning fra biskopens side ved søknad om dispensasjon fra regelen om å være bosatt i soknet. Dette på grunn av Domkirkens åpenhet og engasjement for hele byen, som igjen fører til engasjement for Oslo Domkirke blant personer bosatt i hele Oslo.*
- *Dersom det besluttet å slå sammen de fire menighetene og søke om eget katedralstyre, bør menigheten velge et flertall av medlemmene i dette styret direkte. Antall utpekte medlemmer bør være i mindretall. Da Domkirken kan ses på som alle Oslokirkenes kirke kan det eventuelt være hensiktsmessig med representasjon fra fellesråd og/eller bispedømmeråd.*